

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710205410
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8710205410.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Slovenská investičná, s.r.o., so sídlom Prešov, Hlavná 68, IČO: 36 195 537, právne zastúpený SOUKENIK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Podtatranská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Poprad, Hraničná 662/17, IČO: 36485250, právne zastúpený DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 45 a Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Nám. Sv. Egídia č. 93, IČO: 44 250 029, o určenie spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 20C/98/2010-555 zo dňa 11.12.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia jeho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam a určil, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom N., odborom katastrálnym, pre obec N. a k.ú. K. s výškou spoluvlastníckeho podielu XXXXXX/XXXXXXXXX k celku, a to nehnuteľnostiam zapísaným ako:

pozemky:

- parcelné číslo XXX/X o výmere XX m², druh pozemku ostatné plochy,
- parcelné číslo XXX/X o výmere XX m², druh pozemku ostatné plochy,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku ostatné plochy,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXmX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- parcelné číslo XXXX/XX o výmere XX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,

ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 253/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky vo veciach prevodov majetku štátu na iné osoby a o Fonde národného majetku SR, privatizačný projekt štátneho podniku N. T., N. určeného na priamy predaj v celku v zmysle konkurenčného privatizačného projektu spol. s r.o. C., N. za trhovú cenu 169 322 000,-Kčs. Z listinných materiálov týkajúcich sa privatizačného procesu je zrejmé, že spoločnosť C., spol. s r.o. bola právnym nástupcom býv. N. T. N., i keď v jednotlivých listinách je obchodné meno uvedené niekoľkokrát odlišne. Z privatizačného projektu je možné identifikovať nielen spoločníkov privatizéra, ale tiež identifikačné číslo tejto organizácie, preto súd prvej inštancie nemal pochybnosti o preukázaní aktívnej legitímácie žalobcu. Uznesením Krajského súdu Košice č. k. 2K 52/00-6 zo dňa 02.08.2000 bol na majetok dlžníka C., spol. s r.o., N. so sídlom N., K. 1, IČO: 17 077 851, zrejme vyhlásený konkurz (poznámka odvolacieho súdu), pričom správcom konkurznej podstaty bol ustanovený S. K. I., advokát, R. I. XXXX/XX, N.. Ustanovený správca konkurznej podstaty následne zmluvou zo dňa 19.01.2004 podnik odpredal spoločnosti ZEMPLÍNSKA OBCHODNÁ spol. s r.o., T., v súčasnosti existujúcej pod obchodným menom Slovenská investičná, s.r.o. Správca konkurznej podstaty potvrdil, že súčasťou podniku boli tiež finančné investície a majetkové práva k F. K.. Pri zápise majetku do súpisu konkurznej podstaty vychádzal z účtovných podkladov predložených úpadcom a toto majetkové právo bolo tiež oceňované znaleckým posudkom. Majetkové právo vyplývajúce zo združenia finančných prostriedkov bolo predmetom zmluvy o predaji časti podniku a predávajúci aj kupujúci boli s týmto oboznámení. Finančné investície ako majetkové právo mali vplyv na kúpnu cenu. Správca konkurznej podstaty potvrdil, že úpadca C., spol. s r.o. bol právnym nástupcom bývalého N. T. N., nakoľko evidoval aj pohľadávky a hodnoty z doby existencie š.p. Správca konkurznej podstaty poukázal na vtedy platný zákon o konkurze a vyrovnaní s tým, že ako správca konkurznej podstaty bol povinný združené investície ako majetkové právo do konkurznej podstaty úpadcu zahrnúť. Poukázal tiež na povinnosť podania návrhu na vylúčenie z konkurznej podstaty, k čomu zo strany žalovaného nedošlo. Pokiaľ sa teda žalovaný domnieval, že toto majetkové právo neexistuje, či do konkurznej podstaty nepatrí, mal podať návrh na jeho vylúčenie. Žiaden účastník konkurzného konania, teda ani žalobca, nenamietal správnosť či oprávnenosť zápisu do konkurznej podstaty. Podľa správcu konkurznej podstaty úpadca nebol spoluvlastníkom F., nakoľko v tom čase neexistovala, ale bol spoluvlastníkom práv, do ktorých sa investovali združené prostriedky. Podľa súdu prvej inštancie je zjavné, že účastníci neuzavreli písomnú dohodu o vlastníctve k stavbe pred jej vznikom. To vyplýva nielen z výpovedí svedkov, ale nemožno to zistiť ani z listinných dôkazov založených v spise. Účastníci zmluvy tak spoločnou činnosťou vytvorili stavbu, ku ktorej originárnym spôsobom nadobudli spoluvlastnícke právo. Z vykonaného dokazovania totiž nevyplýva, že by sa účastníci zmluvy dohodli na tom, že žalovanému, či jeho právnemu predchodcovi, len so stavbou pomôžu a za to budú môcť stavbu využívať. V konaní nebol preukázaný benefit, ktorý by jasne zo združenia investícií vyplýval s výnimkou možnosti vypúšťania odpadovej vody do verejnej kanalizácie bez predchádzajúceho primárneho prečistenia. V tomto smere súd konštatoval, že k vypúšťaniu odpadovej vody do verejnej kanalizácie dochádzalo už pred uzavretím zmluvy o združení investícií a nebolo preukázané, že za vypúšťanie odpadovej vody bol niektorý z účastníkov zmluvy sankcionovaný. Navyše, k združeniu investícií došlo v čase, kedy jednotlivé podniky znižovali produkciu a pripravovala sa ich transformácia a privatizácia, teda dôvod združovania investícií uvádzaný žalovaným je prinajmenšom pochybný. Nakoľko po uzavretí zmluvy o združení a následných transformáciách bývalých štátnych podnikov, ako aj čiastkových realizáciách výstavby, uzavretá zmluva výslovné ustanovenie o výlučnom vlastníctve niektorého účastníka zmluvy neobsahuje, s prihliadnutím na ust. § 12 Hosp. zák. možno konštatovať, že objekt F. nie je vecou, ktorá by vylučovala možnosť spoluvlastníctva. Zmluva o združení prostriedkov na investičnú výstavbu je teda riadnym právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho (resp. spoluvlastníckeho) práva k stavbe obstaranej zo združených prostriedkov. Súd mal za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno preukázaním titulu, od ktorého odvodzuje svoje vlastnícke práva, predovšetkým listinnými dôkazmi v konaní predloženými. V danom prípade žalobca preukázal svoje spoluvlastnícke právo a naopak v konaní nebol produkovaný dôkaz o tom, že by žalovaný bol oprávnený výlučným vlastníkom vyššie uvedených parciel. Vzhľadom na žalovaným proklamovanú hodnotu výstavby F. mal súd za preukázané, že pri celkovej preinvestovanej sume 15.396.444,93 eur podiel žalobcu v sume 496.249,09 eur predstavuje podiel 3,22 % z celkových nákladov na výstavbu a sprevádzkovanie F.. Pokiaľ žalovaný namietá výšku podielu, v tomto smere mal súd za to, že bremeno preukázania skutočne vynaloženej výšky nákladov ťaží žalovaného. V opačnom prípade treba vychádzať z výšky investícií predpokladanej v uzavretej zmluve. Keďže prevádzku bolo a je možné zabezpečiť len so zabezpečením prístupu k areálu, je nepochybné, že pre tieto účely bolo potrebné zabezpečiť aj dostatok manipulačného priestoru, teda potrebné pozemky, na ktorých je areál F. realizovaný vrátane prízjazdovej komunikácie. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol aj o nároku žalobcu vo vzťahu k pozemkom, ktoré sú predmetom žaloby tak, že tomuto v celom rozsahu vyhovel.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojich právnych zástupcov. Mal za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, čím bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozsudok je praktický totožný s prechádzajúcim rozsudkom, kde súd do odôvodnenia napádaného rozsudku doplnil len 3 odseky (str. 10-11, 11 a 12) a dve doplnenia existujúcich odsekov (na str. 11-12 a 12-13). Z odôvodnenia rozsudku nemožno jednoznačne zistiť právny názor súdu a jeho vyporiadanie sa s námietkami žalovaného. Odôvodnenie v podstatnej časti obsahuje opis vykonaných dôkazov a citáciu právnych predpisov, ktoré žalovaný samé osebe nespochybňuje. Aplikácia citovaných právnych predpisov na zistený skutkový stav je v odôvodnení rozsudku buď úplne nezrozumiteľná alebo je zjavne v rozpore so zmyslom ale aj samotným textom právnych noriem. V ostatom je odvolanie žalovaného obsahovo a právne rozvetvená argumentácia, ktorú z dôvodov nižšie popísaných nebolo potrebné prevziať do tohto rozhodnutia. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, resp. ho zmeniť tak, že žalobu zamietne.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Ten je názoru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie vo veci samej, resp. že rozsudok spĺňa všetky náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 OSP. V ostatom je vyjadrenie žalobcu obsahovo a právne rozvetvená kontra argumentácia k odvolaniu žalovaného, ktorú z dôvodov nižšie popísaných nebolo potrebné prevziať do tohto rozhodnutia. Napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť.

6. Odvolací súd najskôr musí konštatovať, že pokiaľ súd prvej inštancie (okresný súd) správne rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného do 30. 06. 2016), tak odvolací súd musel postupovať a vec posudzovať už podľa nového civilného procesného kódexu, a to zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. 07. 2016, pričom aplikoval ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, s tým, že účinky procesných úkonov zrealizovaných pred súdom prvej inštancie do 30.06.2015 (okresného súdu) ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd na základe podaného odvolania, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP a § 362 ods. 1 CSP) oprávneným subjektom, teda žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle zásad uvedených v § 379 a násl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom (§ 132 ods. 1 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka).

9. Vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých subjektov. Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové (§ 136 ods. 1, 2 prvá veta OZ).

10. Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci (§ 137 ods. 1 OZ).

11. Na úvod je potrebné uviesť zásadnú skutočnosť, a to, že súd prvej inštancie rozhodoval v tejto veci po druhý krát. V prvom zrušujúcom uznesení mu bola odvolacím súdom vytkaná nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Súčasne bolo konštatované, že doteraz nebola náležite zisťovaná ani vyhodnotená námietka aktívnej legitímácie žalobcu. V tejto súvislosti bolo potrebné náležite zistiť, či na žalobcu prešlo nejaké právo k nehnuteľnostiam F., ak áno aké, kedy a od koho. Preto bolo pre rozhodnutie potrebné náležite vyhodnotiť, čo bolo predmetom zmluvy o predaji časti podniku uzatvorenej medzi SKP C. spol. s r.o. N. a Zemplínskou obchodnou spoločnosťou, s .r.o. a taktiež zistiť a vyhodnotiť či spoločnosť C. spol. s r.o. Zmluvou č. XX/XXXX. o predaji majetku štátu nadobudla od FNM SR aj nejaké práva spoločnosti N. T. N., š.p. vo vzťahu k F.. Nutné bolo zistiť, či štátny podnik N. T. N. mal vo vzťahu k F. na základe zmluvy o združení finančných prostriedkov uzatvorenej dňa 08.11.1990 nejaké práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam tvoriacim F.. Pre správne a spravodlivé rozhodnutie vo veci bolo potrebné tiež vyhodnotiť zmluvu o

združení finančných prostriedkov k investičnej výstavbe akcia N. - K. - F. dňa 08.11.1990, najmä zo zameraním, či bola platne uzatvorená a či boli dodržané všetky zákonné predpoklady a či pre združujúce organizácie z nej vyplývali nejaké práva k F.. Súd prvej inštancie mal vyhodnotiť nárok žalobcu aj čo sa týka určenia spoluvlastníckeho podielu k pozemkom, ktoré špecifikoval v žalobe. Bolo nevyhnutné, aby žalobca preukázal na základe čoho sa mal stať podielovým spoluvlastníkom týchto nehnuteľností. Úlohou súdu prvej inštancie bolo zaoberať sa aj výškou žiadaného podielového spoluvlastníctva, ktorá zatiaľ žalobcom nebola riadne odôvodnená a ani náležite v konaní zisťovaná.

12. Odvolací súd má pochybnosti o tom, či sudca súdu prvej inštancie sa dostatočne venoval uzneseniu odvolacieho súdu a či sa potom dôsledne riadil jeho záväznými pokynmi. Javí sa skôr, že nie. Súd prvej inštancie sa totiž so záväznými pokynmi vôbec nevyporiadal. Jeho rozsudok je obsahovo praktický totožný s prvým zrušeným rozsudkom, ktorý je doplnený iba o „kozmetické úpravy“. Tie v žiadnom prípade nemožno považovať za odpoveď súdu prvej inštancie na rozhodujúce argumenty, ktoré produkovali strany v priebehu sporu, resp. za vyporiadanie sa zo záväznými pokynmi odvolacieho súdu. Samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku v zmysle zásad daných vtedy účinným § 157 ods. 2 OSP (teraz § 220 ods. 2 CSP), ktoré stanovujú záväznú logickú štruktúru odôvodnenia. Už iba tieto skutočnosti samy o sebe sú postačujúcim dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku.

13. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozsudku odvoláva aj na listinné dôkazy - materiály týkajúce sa privatizačného procesu, zmluvu o predaji podniku zo dňa 19.01.2004, zmluvu o združení finančných prostriedkov zo dňa 08.11.1990. Tieto dôkazy sú súčasťou spisu, resp. tvoria jeho prílohu. Neboli však vykonané zákonom predpísaným spôsobom v zmysle § 129 OSP. V zápisniciach o pojednávaní (čl. 368, 387, 496, 501.) sa „konštatuje iba podstatný obsah spisu, obsah prípravy pojednávania“. Pri vykonaní dôkazu listinou je však potrebné v zápisnici uviesť, že listina bola prečítaná, resp. bol oboznámený jej obsah, nie, že bola „konštatovaná“. Naproti tomu správne a v súlade s § 129 OSP bol oboznámený napr. bod. 3.5. znaleckého posudku č. 3/2001 (čl. 503). Z uvedeného možno vyvodit', že tak súd prvej inštancie opiera svoje rozhodnutie aj o dôkazy, ktoré vôbec vykonané neboli.

14. Bez povšimnutia nemôže ostať ani fakt, že výrok napadnutého rozsudku nezodpovedá ani aktuálnym údajom zapísaným na príslušnom liste vlastníctva č. XXX. Ide o rozličné výmery pozemkov, resp. pozemky už nenachádzajúce sa na príslušnom LV, resp. nesprávne označenie popisu stavby. Aj toto svedčí potom o nenáležitom prístupe súdu k tomuto sporu. Ide totiž o údaje, ktoré si mohol a mal súd overiť sám.

15. Toto sú dôvody prečo odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil napadnutý rozsudok a postupom podľa § 391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Z dôvodu, že odvolací súd už v prvom svojom zrušujúcom uznesení vyslovil k sporu svoj názor, rovnako z dôvodu nepreskúmateľnosti napádaného rozsudku, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať na ďalšie odvolacie námietky, resp. vyjadrenie k odvolaniu, pretože to bude úlohou súdu prvej inštancie.

17. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, vyporiadať sa so všetkými vytýkanými nedostatkami náležite postupovať podľa pokynov odvolacieho súdu uvedené už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, pričom zákonné podmienky nadobudnutia spoluvlastníctva v prípade preukázanej aktívnej legitímácii u žalobcu bude nutné preukázať tak k stavbe, ako aj k pozemkom. Bude nutné zistiť, či existovala dohoda subjektov, ktoré združovali finančné prostriedky o tom, že výsledkom ich investičnej činnosti bude objekt, ktorý bude v ich spoluvlastníctve, ak áno, v akých podieloch. Pre vznik spoluvlastníctva totiž musela takáto dohoda existovať ešte pred vznikom objektu. Nie je pritom rozhodujúce či a v akej miere sa ten ktorý subjekt podieľal na zhotovení veci - stavby, ale to, či sa subjekty, ktoré vec zhotovili spoločnou činnosťou dohodli na tom, že vec bude v ich spoluvlastníctve. Rozhodujúca je preto existencia takejto dohody. Musí byť preto preukázaný zrejmy úmysel a nadobudnutie veci do spoluvlastníctva. (Vid' rozhodnutie NS ČR sp. zn. 3Cdo/111/92, R 44/93) a rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/93/99). Vzhľadom na uvedené preto podľa odvolacieho súdu takto nemožno nadobudnúť spoluvlastníctvo k pozemkom. Ďalej sa súd vyporiada aj so všetkými odvolacími

námietkami a argumentáciou strán, a následne vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

18. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).